

क्रिमिः

प्रायाणां चापरेषां इत्याणामिति ज्ञातव्यतश्चिकि-
स्वितमनुयाख्यातमेव देव पुनर्विस्तरेणोपदेक्षते ।

अथैनं क्रिमिकोष्ठमातुरमये प्रज्ञानं सप्त-
रात्रं वा खेहखेदाभ्यामुपपाद्य शोभते एनं
संशोधनं पाययितामीति, क्षीरदधिगुडतिज-
मत्स्यानूपमांसपिष्टान्नपरमात्रकुसुमखेह-
भोज्यैः सायम्भातरुपादयेत् समुदीरणाद्यैव
क्रिमीणां प्रोक्ताभिरुपाधयेत् । भिषगव्यं व्युष्टायां
रज्यां सुखोचितं सप्रजीर्णभुक्तञ्चाज्ञायास्याप-
नवनमविरेचनेस्तद्वरेवोपपादयेत् । उपपादनी-
यश्चेत्यात् सर्वान् परीक्ष्य विशेषान् समीक्ष्य
सम्यक् । अथाहरेति ब्रूयात् । मूलक-सर्षपजम्बुनक-
रज्ज-शिशु-खरपुष्पभुक्तु-सुमुख-सुरस-कुठेरक-
कण्डीर-कालमालपर्णसत्तवकफणिभक्तानि स-
र्वान्पथवा यथाज्ञानम् । तान्याहृतान्यभिसमीक्ष्य
खण्डशब्देदयित्वा प्रक्षाल्य पानीयेन सुप्रक्षालि-
तायां स्यास्यां समावाप्य गोमूत्रेणाज्जोदकेनाभ्या-
सिच्य साधयेत् । सततमवघट्टयन् द्रव्यां तमु-
पयुक्तं भूयिष्ठेऽम्बसि । गतरसेष्वौषधेषु स्याणी-
मवतार्य सुपरिपूतं कषायं सुखोष्णं मदनपत्र-
विडङ्गककतैपोषितं सर्विकालवधमभ्यासिच्य
वक्तौ विधिवदास्यापयेदेनम् ।

“मदनपत्रपिप्पलीकषायैव्यञ्जनिमात्रेण चित्
कल्पाक्षमात्रमात्राणोद्य पातुमस्मै प्रयच्छेत् । तदस्य
दोषमुभयतो निहरेति साधु । एवमेव कल्पो-
क्तानि वमनविरेचनानि संख्यं पाययेदेनं बुद्ध्या
सर्वविशेषाणवेक्षमाणाः ।

अथैनं सन्धिविरिक्तं विनायापराह्णे शैख-
रिक्कषायेय सुखोष्णेन परिषेचयेत् । तेनैव च
कषायेय वाह्याभ्यन्तरान् सर्वोदकार्यान् कारयेत्
शश्वत् । तदभवे वा कटुकतिक्तकषायामौष-
धानां ज्ञापैर्मन्त्रचारैर्वा परिनेचयेत् । परिषिक्तञ्च
एवं जिवातमागारमनुप्रवेश्य पिप्पलीपिप्पली-
मूलकचचित्रकशङ्खवेरसिद्धेन यवावादिना क्रमे-
णोपक्रामयेत् । विक्षेप्याक्रमगतस्त्रैनमनुवासयेत्
विडङ्गकतैलेनैकान्तरं द्विस्त्रिर्वा । यदि पुनरस्याति-
प्रवृज्जान् शोषादीन् क्रिमीन् मन्येत, शिरस्त्रेवा-
भिसर्पतः कदाचित् । ततः खेहखेदाभ्यामस्य शिर-
उपपाद्य, विरेचयेदपामार्गतण्डुलादिना शिरो-
विरेचनेन ।

यत्नभ्याह्वयविधिः प्रकृतिविज्ञातोक्तः क्रिमीणां
सोऽनुयाख्यास्यते । सूचिकपर्णैः समुन्नायप्र-
तानामपहृत खण्डशब्देदयित्वा उदूखले क्षोद-
यित्वा पाणिभ्यां पीडयित्वा च रक्षं गृहीयात् ।
तेन रसेन लोहितशानितखण्डपिष्टं समाणोद्य
पूषणिकां कृत्वा विधूमेष्वाङ्गरेडूपकुच विडङ्गकतैल-
नवकोषयित्वा क्रिमिकोष्ठाय भक्षयितुमुप-
यच्छेत् । तदनन्तरमस्त्रिकाङ्गिकमुदन्निहा पिप्प-
ल्यादि पञ्चवर्गसंख्यं सनवधमनुपाययेत् ।

“अथाश्वशृङ्गाहृत्य महति किण्वे प्रती-
र्याति ये शोधयित्वोदूखले क्षोदयित्वा दृष्टदि
पुनः सूक्ष्माणि चूर्णानि कारयित्वा विडङ्गकषा-

क्रिमिः

येण चिपलाकषायेय वा अष्टकृत्वो दशकृत्वो
वा आतपे सुपरिभावितानि भावयित्वा दृष्टदि
पुनः सूक्ष्माणि चूर्णानि कारयित्वा नवे कलसे
समवाप्यानुगुप्तं निधापयेत् । तेषान् खलु चूर्णानां
पाणितनं पूर्णं यावदा साधु मन्येत क्षौद्रेण संख्यं
क्रिमिकोष्ठाय लेप्स्यम्यच्छेत् ॥

तथा भक्षताकास्थीन्याह्वयं कलसप्रमाणेन
सम्प्राप्य खेहभाविते दृष्टे कलसे सूक्ष्मानेकच्छिद-
ब्रध्रे मृदावन्निमे समवाप्योदुपेन पिधाय भूमा-
वाकण्डं निखातस्य खेहभावितस्यैव दृष्टस्योपरि
कुम्भस्यारोप्य समन्तात् गोमयैरुपचित्य दाह-
येत् । स यदा जानीयात् साधु दग्धानि गोम-
यानि विगतखेहानि भक्षताकास्थीनीति ततस्तं
कुम्भमुद्धारेत् । अथ तस्मात् द्वितीयात् कुम्भात्
खेहमादाय विडङ्गकतैलचूर्णैः खेहाज्जमात्रैः प्रति
संख्यं पातयेत् सर्वमहः स्थापयित्वा ततोऽस्मै मात्रां
प्रयच्छेत् पानाय । तेन साधु विरिच्यते विरि-
क्तस्य घातुपूर्वार्थो यथोक्ता ॥

“अथाहरेति ब्रूयात् शारदाश्रवास्तिजान्
सम्पदुपेतानाहृत्य सुनिष्पूतान्निष्पूय समुद्धान्
शोधयित्वा विडङ्गकषाये सुखोष्णे प्रक्षिप्य
सुनिर्व्वापितान् निर्व्वापयेत् आदोषशमनात् ।
गतदोषाणभिसमीक्ष्य सप्रलूनान् प्रलूय पुनरेव
सुनिष्पूतान्निष्पूय समुद्धान् शोधयित्वा विडङ्ग-
कषायेय चिःसप्तकृत्वः सुपरिभावितान् साव-
यित्वातपे शोधयित्वोदूखले संख्यं दृष्टदि पुनः
सूक्ष्मपिष्टान् कारयित्वा शोषामभ्यवधाय वि-
डङ्गकषायेय मुहूर्तमुद्धरवच्छिद्य पाणिमहं मर्द-
येत् । तस्मिन् खलु प्रपीड्यमाने यत्नैः सुपरिदयात्
तत्पाणिभ्यां पर्यादाय शुचौ दृष्टे कलसे समा-
सिच्यानुगुप्तमिधापयेत् । अथाहरेति ब्रूयात्
तिक्ककोद्वाकयोर्द्वौ विक्कमात्रौ पिष्टौ सूक्ष्म-
पिष्टौ विडङ्गकषायेय, ततोऽज्जमात्रौ श्यामा-
चित्तयोरज्जमात्रौ दन्तीमन्योरतो अज्जमात्रौ-
चचित्रकयोरित्येतत् सम्भारं विडङ्ग-कषाय-
स्याज्जोदकमात्रेण प्रतिसंख्यं ततस्तैलप्रस्थभावाप्य
सर्वमात्रोद्य महति पर्यागे समासिच्यभावाधि-
श्रित्य महत्वासाने सुखोपविष्टः सर्वतः खेहमव-
लोकयन्नजखं मृदयित्वा साधयेद्द्व्यं सततमव-
घट्टयन् । स यदा जानीयाद्विरमति शब्दः, प्रशा-
न्यति च पेयः, प्रसादमापद्यते खेहो यथाखण्ड-
वर्णरसोत्पत्तिः संवर्त्तते, भेषजमङ्गुलिभ्यां मृद-
मानमनतिमृदुमनतिदारुणमनङ्गुलियाहि चेति ।
सकालस्तस्यावतरणाय । ततस्तमवतीर्णं जतं
श्रीतीभूतं महता वाससा परिपूय शुचौ दृष्टे
कलसे समासिच्य पिधानेन पिधाय मुञ्जेन
वस्त्रपट्टेनाच्छाद्य सूत्रेण सुबद्धं अनुगुप्तमिधाप-
येत् । ततोऽस्मै मात्राम्यच्छेत् पानाय । तेन
साधु विरिच्यते । सम्यगपहृतदोषस्य चास्यानु-
पूर्वार्थो यथोक्ता । ततस्त्रैनमनुवासयेदनुवासन-
काले ॥

“इत्येतत् दयानां श्लेष्म-परीष-सम्भवानां

क्रिमिः

क्रिमीणां समुत्थानस्थानसंस्थानवर्ण-नाम-प्रभाव-
चिकित्सितविशेषा व्याख्याताः सामान्यतः । वि-
शेषतस्त्वल्पात्रमास्यापनानुवासनानुक्रमहरणं
भूयिष्ठं तेष्वौषधेषु एसीधजानां क्रिमीणां चिकि-
त्सितं कार्यं मात्राधिकं पुनः शिरोविरेचनवमनो-
पशमनभूयिष्ठं तेष्वौषधेषु श्लेष्मजानां क्रिमीणां
चिकित्सितं कार्यम् । इत्येष क्रिमिप्रो भेषज-
विधिरनुयाख्यातो भवति ॥ इति चरके विमान-
स्थाने सप्तमोऽध्यायः ॥ * ॥

“सूतं गन्धं मृतं लौहं मरिचं विषमेव च ।
मुस्तकं चिचला शुण्ठी धातकी रुक्साञ्जनम् ॥
न्यूयणं मुस्तकं पाठा वाक्कं विल्वमेव च ।
एतानि समभागानि खरसैर्मङ्गजैस्तथा ॥
वराटिका प्रमाणेन भक्षयाय विशेषतः ।
क्रिमिरोगविनाशाय क्रिमिरोगविनाशनः ॥

इति क्रिमिरोगारिरसः ॥ * ॥

“क्रमेण दृढं रसगन्धकाज-
मोदा विडङ्गं विषमुटिका च ।

पलाशबीजञ्च विचूर्णयस्व
निष्कप्रमाणं मधुनावलीढम् ॥
पिबेत् कषाय घनजं तदूढं
रसोऽयमुक्तः क्रिमिसङ्गराख्यः ।
क्रिमीन्निहन्त्यात् क्रिमिनांश्च रोगान्
सन्दीपयत्यग्निमयं चिरात्तात् ॥

इति क्रिमिसङ्गरो रसः ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे क्रिमिरीगाधिकारे ॥ *

अथास्य पथ्यापथ्यविधिः । पथ्यानि यथा,—

“आस्थापनं कायशिरोविरेचनं
धूमः कफप्राणि शरीरमार्वणा ।
चिरन्तना वैद्यवर्त्तमानायः
पटोर्नवेचायस्तेनवाक्कमम् ॥
ऊताशमन्दारदन्तानि सर्षपा
नवीनमोघं दृढतीक्ष्णान्यपि ।
तिक्तानि नाली च दलानि मौषिकं
मांसं विडङ्गं पिचुमर्दपक्षवम् ॥
पथ्या च तैलान्तिनसर्वपोद्भवं
सौवीरसुक्ताक्ष तुषोर्दकं मधु ।
पथेक्षिप्तं तालमरुक्करं गवां
मूत्रञ्च ताम्बूलसुराट्गाराखनम् ॥
कौट्टाणि मूत्राव्यप्यांसि रामठं
क्षाराजमोदा खदिरञ्च वत्सकम् ।
जन्नीरनीरं सप्तवी यमानिका
क्षाराः सुराक्षा मुक्कशिशोद्भवाः ॥
तिक्तः कषायः कटुको रसोऽप्ययं
वर्गो नराणां क्रिमिरोगिणां सुखः ॥ * ॥

अपथ्यानि यथा,—

“कृद्दिष्टं तद्देगविधाराखञ्च
विरुद्धपानाशनवर्त्तिनिद्राम् ।
म्रवञ्च पिष्टान्नमजीर्णताञ्च
एतानि भावान् दधिपत्रशाकम् ॥
मांसं पयोऽक्षं मधुरं रसञ्च
क्रिमीन् निघांसः परिवर्त्त्येच ॥